

WÕTA ja LOE!

№ 1.—VII. aastakäik.

Wale arwestus.

Keegi jutustab, kuidas tema majja fihti tuli wana naabrimees. Nii tuli ta jälle ühel pühapäewal. Ema küsimusele, kui wana ta on, naaber nimetas oma kõrge wanaduse aastates. Viigutatult, kuuldes seda, ütles ema wanaselele:

„Kui tähtis on siis teil mõelda juba oma surmale ja igawikule.“

„Oo,“ wastas uskmatu wanamees pilkawalt, „sinna on veel palju aega, olen endale waruks hoidnud veel 7 aastat.“

Särgmisel pühapäewal oli sama mees juba surnud. Sumal ei olnud talle annud 7 aastat, waid ainult 7 päewa.

Sarnaselt sellele wanasele teewad walearwestusi paljud inimesed. Nagu oleks elu nende oma käes ja elu päewade pikkus nende oma määrata, toimivad nad rahulikult päewast päewa, jättes hooletusse hinge asjad, kuni surm äkitselt neid üllatab just sel tunnil, kui nad sellele kõige vähem mõtlejib.

Seesus räägib ewangeeliumis mehest, kelle põld oli annud nii rikkaliku saagi, et mees üsna muresse jäi wilja mahutamisega. Ta siis ta hakkas arwestama: kusun maha wanad aidad, ehitan ajemele uued ja palju suuremad ning wõin siis welda hingele: „Hing, jõe ja joo ning ole rõõmus muretus elus, sest sul on wara kofku pandud mitmeks aastaks.“ Wälised eluoluforrad wõimaldasid sedawiisi arwestada. Kuid siis kuulis ta häält: Sina meeletu! Selinaafjel öösel nõutakse sinu hing sinult ja kuhu jääb kõik, mis sa oled kofku tuhjanud!?”

Mees arwestas veel vähemalt mitu aastat, kuid Sumal tõmbas sellest kriipsu läbi ja jäid järel waid mõned filmapilgud. Milline wäärarwestus! Kogu aeg oli ta oma hinge waewanud maisese asjade orjuses, päästmisele ta polnud mõelnud, wõi vähemalt ei mõtnud seda kuigi kõijelt, lootes surmawoodil veel armu nagu riuililt wõtta. Nii huffuwad paljud tuhanded inimesed oma walearwestuste tagajärjel.

Mis teha? Anna esimene aeg, esimene kofht Sumalale oma elus. „Mõudke esitets Sumala riiki ja tema õigust, kõik muu antakse peale

tauba.“ — nii on Issanda nõuanne. Hingeõnnistuse küsimus tuleb enne kõite lahendamata, siis wast asuda muude asjade ja probleemide lahendamisele, sest sellest esimesest jõltuvad kõik muud. Inimene, kes on annud oma elu Sumalale on „kinnitatud surma wastu,“ sest ta elab Sumalal ja läheb surmast läbi elusse.

Sumalast antud tähtaeg on: „Täna, kui ja tema hääl kuuled, ära tee oma südant kõwaks“ Hebr. 4:7.

Täna!

Arst seisis väga tõsise näoga ühe haigewoodi juures. Haige märkas arsti tõsist näoilmet ja küsis: „Kas on mu lõpp juba lähedal?“ „On,“ kuulus wastus. „Kui ligi?“ — „Tuleb — ehk juba — täna,“ ütles arst pikkamööda. Õnnelik naeratus ilmus haige näole. „Täna!“ ütles ta rõõmsalt. „On see võimalik, et täna saaksin näha Seesust!“

See on imelik rõõm, mis päästetud inimese südames elab ja wõidab surmahirmud, sest tal on Seesus, kes annab jõudu elada ja surra õndsasti. Kas pole seepärast auline elada Issandale!

Kallid kingad.

Kanada jalanduuföösturid ofustasid Inglise kuningannale Elizabethile kroonimispäemaks kinkida paari wäärtuslikke kingi. Need kingad on kaetud 2300 wäikeste kallistiwiga, teemantide, rubiinide ja pärlidega. Kingade wäärtus on 14.000 dollarit.

Kui kallid ja kaunid kingad! Kui wõlumana wõib funduda käia neis! On aga veel midagi ilusamat. „Kui ilusad on nende jalad, kes hädad kuulutawad, kes rahu- rõõmusõnumit kuulutawad“ — Room. 10:15. Need on wast kuninglikud jalad, jalad, mis Issanda teedel käiwad, taewalised sõnumid wiies kurbadele ja waeleile. See pole külm surnud ilu, waid selles ilus on elu — õnnestaw elu. Kas saab Sumal ju jalgu kasutada oma suurte ülesannete jaoks. Oled ja walmis Issanda küsimusele: „Keda pean ma läkitama?“, wastama, nagu prohwet Jesaja: „Issand, siin ma olen, läkita mind!“

Sa kingad olgu teil jalas, et Teie walmis olete rahu rõõmust sõnumit kuulutama.“ Ew. 6 : 15.

Tabaw wastus.

Bunzlau oli keegi meister, kes sattus tõrd pulmadele, kus oli palju külalisi. Enne kui ta jõgilauda istet wõttis luges ta waikest oma jõogi palwe. Sellepeale ütles üks pulmaküaline pilgates: „Eks ole, teie juures tõdus paluwad wist kõik?“

„Kõik, seda ei tea ma mitte! Toas palume me küll kõik, kuid laudas on mul üks wana ane wäikesfega, need ei palu iialgi kui nad molli juure lähewad.“

Paluda ei ole häbija. See ilmutab meie osajaamist kõrgemaft eluft ja kõrgemat elutafet. Inimene, kes ei palu on astunud ühele tafemele loomadega.

Wäike wiinapuu õksate.

Läbi Norra orgude läts läbi wägew ärfamine. Kuid üks küla kuningaift pidas end liig juureks meheks, et niijuguste asjadega tegeleda.

Ühel õhtul jündis aga kui ta majas kõik koos olid, et ta wäike tütrekene nutma hakkas.

„Miks nutad ja?“ küsis isa.

„Kõigis teistes majades palutakse, kuid meil siin on ainult wandumine,“ nuufjus laps.

See oli ühele mehele palju. Ka tema hakkas paluma. Kõige wäiksem perekonna wõsu oli olnud fööriistats jelle juures, kuid wiinapuu jõud ja mahl oli temas ja jellepärast oli see wõimalik.

Mida on kuulda meie kodudes ja perekondades? Kas palutakse seal wõi wannutakse. Walitseb seal Issand Jeesus wõi Jaatan? See on funda meie igapäewastest kõnelustest. Kus Jaatan pere-mees on, seal kuulakse tema nime jageli — kuid Jeesuse olles peremeheks alatakse kõik tema nimel ja tema auks püha tõsiõusega ja lapsetiku meelega. Seal walitseb siis ta armastus ja rahu ning seal ei lööda ükssteijele jüdamehaarwu.

Kangelasmeel.

Tõsiõuseid kangelasi tunatakse nende alanduseft. Krahwiproua von Serkenburg ütles need sõnad:

„Ma janunen alanduse järele.“ M. Wrede oli würstlikust soost, kuid oma elu ülesanded käifis ta kuni lõpuni wanglais ja seal kuulufas ta inimkonna järistele pafuste õnnistegijast. Alandlikud inimesed teawad: „Ma ei õitse mitte inimestele, ma õitfen Sumalale.“ Nad on wäikesed inimeste ees, kuid juured Sumalale.

Laulud.

1.

Wiisil: Wõitle hästi, kui sind Jumal. P. 65.

Jeesus, Jeesus, Oh see nimi kõlab nii kui ingli laul, Wägew
juur ja auline, Kõige armjam kuulda mull. .:.

See kui täht mind järgest' Jaadab Kõige minu teede peal,
Ja mull, õiget rada näitab Patu pimeduse ööl. .:.

See on kindel ema süle, Kus wõin rahul hingata, Siis kui
käiwad minu üle Elutormid lõpmata. .:.

2.

Wiisil: Wõitle hästi, kui sind Jumal. P. 65.

Püha Waim mu jisse tule, Minu südant walgusta. Ustawaks
nõuandjaks ole, Taewa feele juhata!

Loomu poolest olen kuri, Heale tõõle kõlbmata, Ära müüdüd
patu ori, Ei wõi ennaft aidata.

Loo mu jisse puhast süda, Wõta wana wälja jeeft, Kui see teeb
ta lihal' häda, Siiski tänan jelle eeft.

3.

Wiisil: Wõitle hästi, kui sind Jumal. P. 65.

Wii mind kõrge kalju peale. Kuhu waenlane ei saa, Wii mind
findla kantji jisse, Mis jääb seisma lõpmata.

K o o r: Selle kõrge kalju peale, Rajan oma õnnistust, Ta on
wanast ajast seisnud Ja jääb seisma igawest'.

Üksnes selles kõrges kaljus On mu elu, õnnistus; Kui kõit
ilma wara lõpeb, Ta mu jäädam warandus.

4.

Wiisil: Jeejuteft ei jäta ma. P. 161.

Tugewad on Jeesu käed, Need mind igawesti hoidwad, Kui
kõit sõbrad lahkuvad Ja mind üksi maha jätwad: Ei mu Jeesus
lahku m'ust, See on minu kindel frooft.

Mõistab huffa waenlane, Kristus on mind õigets mõistnud.
Kiusab kurat kurjasti, Jeesus teda ära wõitnud; Tema kostab
minu eeft See on minu kindel frooft.

Ei mind ükski wägi wõi Tema armust lahutada, Tema sõna
räägib nii, Kes wõib jelle wastu panna? Ei ta iial lahku m'ust
See on minu kindel frooft.

Wastutaw toimetaja ja wäljaandja Peeter Sink. „Wõta ja loe“ hind à 2 senti
10 tükki — 15 senti. Ilmub 1 x kuus. Makstab aastas 30 f., 1/2 a. 20 f., wälismaale
60 f. aastas. Tellige, lewitage ja paluge! Toetusi traktatmisjoni heaks, tellimisi ja
kaastõid laata toimetaja aadressil — Päikesse 5—7, Tallinn. Tel. 446—22, raha
laata posti jookswale arwele ur. 353.

Ilmub 23. oktoobril 1937.

„Külwaja“ trükk, Tallinn, Rataskaewu 6, tel. 450-67.